

מ"ת 50341/10/19 - מדינת ישראל נגד עיסאם ענאטי, מורדתא שמאסנה, פארס היתם

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 50341-10-19 מדינת ישראל נ' ענאטי (עציר) ואח'

בפני
מאשימה
נגד
נאשמים

1. עיסאם ענאטי
2. מורדתא שמאסנה (עציר)
3. פארס היתם (עציר)

החלטה בעניינו של הנאשם 3

1. החלטה זו עניינה בקשה לעיון חוזר שהוגשה ע"י הנאשם 3, פארס היתם (להלן: "**הנאשם**").

2. נגד הנאשם, יחד עם הנאשים 1 ו-2, הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של התפרצות למקום מגורים (3 עבירות), קשירת קשר לביצוע פשע (3 עבירות), החזקת כלי פריצה (3 עבירות). בנוסף, מיוחסת לו עבירה של כניסה לישראל שלא כדין. בהתאם לעובדות כתב האישום, הנאשם שהינו תושב יהודה ושומרון ואינו מורשה להיכנס לישראל, שהה עם נאשם מספר 2, שאף הוא אינו מורשה להיכנס לישראל, בין התאריכים 13.10.19 ועד 14.10.19, בשטחי המדינה והתפרצו ל-3 דירות מגורים יחד עם הנאשם 1 אשר הסיע אותם ברכבו לצורך ביצוע עבירות אלו. בכתב האישום מתואר כי ב-3 הזדמנויות שונות התפרצו המשיבים לדירות בקרית טבעון וגנבו מהם רכוש לא מבוטל. באחת הדירות עקרו השלושה את מערכת האזעקה ממקומה ונכנסו לדירה דרך פתח כניסת חתולים, בדירה אחרת הרימו תריס באמצעות כלי פריצה וכך גם עשו בדירה השלישית.

3. עם הגשת כתב האישום הוגשה נגד הנאשם בקשה למעצר עד תום ההליכים וביום 18.11.19 התקיים דיון בבקשה בפני כב' השופט טורס. הנאשם לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה ומיקד את טיעונו בשאלת העילה והחלופה. הוא ביקש להורות על שחרורו בתנאים של הפקדה כספית וערבויות של ערב ישראלי.

4. בית המשפט בהחלטה מפורטת ומנומקת מאותו יום קבע קיומן של ראיות לכאורה וקיומה של עילת מעצר ברורה של מסוכנות לציבור, נוכח העובדה כי מדובר בהתפרצות אלימה ל-3 דירות שונות, תוך התארגנות של מספר מעורבים העושים שימוש במכשירי טלפון ייעודים לצורך כך, זאת לצד העובדה כי לחובתו של המשיב עבר פלילי מכביד, הכולל עשרות עבירות רכוש וכניסה לשטחי המדינה ללא היתר. נוסף לעילה זו של מסוכנות, נקבע

כי קיימת עילת מעצר שעניינה חשש להימלטות מהדין.

5. לאחר שבית המשפט שקל את טיעוני שני הצדדים, בא לכלל מסקנה כי אין מקום לשקול אפשרות שחרורו של המשיב בערובה לשטחי יהודה ושומרון. בית המשפט קבע כי "מדובר במי אשר עברו מכביד והוא ביצע בישראל בעבר שורה ארוכה של עבירות רכוש תוך פגיעה באזרחי המדינה. הוא אף ריצה בגין כך מאסר ממושך. העבירות כעת כוללות סיכון שלומם של אזרחי המדינה, לא מדובר בעבירה בודדת אלא ברצף של מספר עבירות משמעותיות. התמונה המתקבלת היא של אדם שמסוכנותו ברורה ולא ניתן להסתפק במקרה זה בשחרור בערובה תוך קביעת ערבויות כספיות".

6. בבקשתו לעיון חוזר ביקש הנאשם להורות על שחרורו למעצר בית בישראל, בכפר עקב, בפקוח שני מפקחים ישראלים. בתמצית, אלה עיקר נימוקיו של הנאשם :

- ביום 18.12.19 שוחרר הנאשם 1 למעצר בית במחנה פליטים בירושלים וערר על החלטת בית המשפט בענין זה, נדחה ביום 19.12.19.

- הנאשם בעניינו נמצא במעצר מיום 14.10.19 והתיק העיקרי נקבע לתחילת שמיעת ראיות ליום 6.5.00, ויש להניח כי המועד יידחה נוכח מצב החירום במדינה.

- נוכח תקנות שעת חירום (מעצרים), נקודת האיזון השתנתה ויש לשקול היום את הסיכון הנשקף מנגיף קורונה בעת שהות במעצר, ויש לפעול לצמצום חשיפת עצורים לנגיף ומניעת התפשטותו.

לעניין העובדה כי מדובר בשוהה בלתי חוקי, נטען כי אין בעובדה כי מדובר בנאשם שנכנס לשטחי המדינה ללא היתר, כדי לשלול אפשרות שחרורו לחלופת מעצר וכבר נקבע ע"י בית המשפט העליון כי אין מניעה שמעצר בית לתושב האזור יהיה בתחום מדינת ישראל, אף שמדובר באדם אשר אינו מחזיק היתר שהייה.

7. בדיון שהתקיים בבקשה הרחיבו שני הצדדים בטיעוניהם והפנו לפסיקה רלוונטית. בנוסף, נשמעו שני המפקחים המוצעים ונחקרו ע"י בית המשפט וב"כ המאשימה.

ב"כ הנאשם חזר על טיעונו והפנה בין היתר, לפסיקה שניתנה על רקע מצב החירום לאור נגיף קורונה ולפסיקה הנוגעת לאפשרות שחרור תושב האזור, לחלופה בתחום המדינה. בנוסף, ביקש להדגיש את העובדה כי הרשעתו האחרונה של הנאשם היתה בשנת 2009.

המאשימה מנגד התנגדה לבקשה. היא הפנתה לעברו המכביד של הנאשם, טענה למסוכנותו לציבור, התייחסה לחשש ההימלטות וטענה כי אין לשחרר תושב האזור, לחלופת מעצר בשטחי המדינה. בנוסף, היא ביקשה לאבחן בינו לבין הנאשם 1 אשר שוחרר בתנאים מגבילים.

8. לאחר ששקלתי את טיעוניהם של שני הצדדים, לאחר ששמעתי את המפקחים שהוצעו ולאחר שבחנתי את כלל נסיבות העניין, לא מצאתי מקום להיעתר לבקשה.

9. אכן כפי שטען ב"כ הנאשם ובצדק, נקודת האיזון בעניינו של הנאשם השתנתה וניתן להצביע על שני שיקולים עיקריים אשר יכולים **עקרונית** להצדיק **בחינת אפשרות** שחרורו של הנאשם לחלופה. השיקול הראשון עניינו בעובדה שהנאשם נמצא במעצר מאחורי סורג ובריח, תקופה של חמישה חודשים שעה שטרם החל משפטו וטרם החלה שמיעת הראיות. ישיבת ההוכחות הקבועה ליום 6.5.20 צפויה להידחות לאור מצב החירום במדינה ועל רקע נגיף קורונה.

שיקול נוסף, נוגע לתקנות שעת חירום (דיוני מעצרים) התש"ף-2020, אשר מכוחן ביהמ"ש נדרש במסגרת שיקוליו ליתן את הדעת גם לסיכון להידבקות העצור במהלך שהותו בבית המעצר ולבחון את "חיוניות המעצר", הכל מתוך שאיפה לצמצם ככל האפשר את סיכון ההידבקות מהנגיף ולהקטין, ככל הניתן, את הצפיפות בבתי הכלא.

10. לאור שני שיקולים אלה, הייתי נכונה לשקול שחרור של הנאשם לחלופת מעצר תחת פיקוח אנושי והפקדה כספית משמעותית, אלא שלאחר ששמעתי את החלופה לא שוכנעתי כי יש בה כדי לאיין את המסכנות הנשקפות מהנאשם או להפחיתה עד מידה סבירה.

11. שני המפקחים שהוצעו הינם צעירים מאוד בגיל; האחד בן 20 והשני בן 22, צעירים מהנאשם בכ- 15 שנים, לפחות. **זיקתם של המפקחים המוצעים לנאשם** לא הובררה עד תום וטענתם כי בינם לבינו שוררים קשרי חברות הינה טענה שקשה לקבלה, לא רק בשל פער הגילאים כשלעצמו, אם כי בשל גילם הצעיר של המפקחים. נותרו גם סימני שאלה ביחס למקום החלופה המוצע ולא ממש ברור אם המקום המוצע, הקרוב פיזית למקום מגוריו של הנאשם, נמצא בשטחי המדינה או באזור ואם מדובר במקום שיושכר במיוחד לכך כפי שטען המפקח הראשון בתחילת עדותו או שמא בדירת אביו (הפנויה) של המפקח, כפי שהוסיף בהמשך.

חשוב מכך, **לא התרשמתי כי מדובר במפקחים היכולים להוות דמות סמכותית** עבור הנאשם והתרשמתי כי מדובר **בחלופה שלא יכולה להחזיק זמן**.

12. בהקשר זה יודגש כי ענייננו בנאשם שהורשע בעבר בעשרות עבירות של התפרצות, קשירת קשר לעשות פשע ועבירות לפי חוק הכניסה לישראל, וגם אם הרשעתו האחרונה היתה בשנת 2009, הרי שלא ניתן להתעלם מהיקף וחומרת המעשים בהם הורשע באותו מועד ומהעובדה כי הנאשם ריצה מאסר ממושך בכלא (אשר יש לקחתו אותו בחשבון עת בוחנים כמה זמן הוא לא היה מעורב בפלילים). עברו המכביד של הנאשם, כמו גם המסוכנות המשתקפת מהמעשים המיוחסים לו בכתב האישום הנוכחי, מדגישים ומחדדים את הצורך בחלופה **אמיתית** שתוכל לשמש גורם מרתיע עבור הנאשם ויהא בה כדי להפחית את המסוכנות בצורה מוחשית. החלופה העומדת היום על הפרק, אינה כזו לטעמי, שכן גילם הצעיר מאוד של המפקחים, זיקתם הלא ברורה אל הנאשם, מקום החלופה המוצע וזיקתם הרחוקה של המפקחים אחד לשני, כל אלה מותירים תחושה של **העדר**

מחויבות של המפקחים לנאשם, והעדרה מצידו של הנאשם כלפיהם. לזאת אוסיף את העובדה כי המפקח השני הסתיר בחקירתו בבית המשפט, את העובדה כי נחקר בעבר ע"י המשטרה, כשהפעם האחרונה היתה לפני שנה בעבירה של אחזקת אגרופן.

13. זאת ועוד, שני המפקחים העידו כי הם עבדו עד לאחרונה ועבודתם לעת הזו הופסקה בשל מצב החירום. כאשר נשאלו ע"י בית המשפט, מה בכוונתם לעשות בהמשך, לאור ההקלות הצפויות במשק ולאור הצפי להתמשכות ההליכים בתיק הפלילי, השיבו כי יסתדרו ביניהם ואם יהיה צורך, הם לא יעבדו בכלל. עם זאת, תשובה זו אשר נראה כי המפקחים נערכו לתת מראש, אינה יכולה לספק מענה אמיתי, בנסיבות בהן מדובר במפקחים צעירים בגיל, העובדים לפרנסתם שיידרשו לפקח על הנאשם חודשים רבים. לטעמי, מדובר בחלופה 'המציעה' מסגרת מדומה של פיקוח ואין מדובר בחלופה אמיתית שיכולה להחזיק עד תום ההליך הפלילי.

14. משהגעתי כאן ובזיקה לטיעוניו של ב"כ הנאשם באשר לשחרורו של הנאשם 1, אומר כי נסיבותיו של הנאשם 1 שונות מנסיבות הנאשם כאן. מעבר לעובדה כי הנאשם 1 הינו תושב המדינה, שלא יוחסה לו עבירה של כניסה לשטחי המדינה שלא כחוק ולא מתקיימת בעניינו עילה של חשש להימלטות, מדובר במי ששירות המבחן התרשם לחיוב ממנו ומהפקחים שהוצעו. שירות המבחן התרשם מאדם שעושה מאמצים לתפקד באופן תקין ורציף ובין היתר מנהל חיי משפחה תקינים ומתמיד בעבודה. הוא גם מצא כי המפקחים שהוצעו מתאימים למלאכה ועשויים להוות דמויות סמכותיות ומציבות גבולות לנאשם.

גם בית המשפט, לאחר ששמע את המפקחים קבע כי מדובר באנשים ראויים היכולים לשמש דמויות סמכותיות כלפי הנאשם ולהציב לו גבולות והתרשם כי הם ידווחו במקרה של הפרת התנאים.

15. בשונה מכך וכאמור לעיל, לא התרשמתי לחיוב מהחלופה המוצעת, ואף מבלי להעמיק בשאלת היתכנות שחרורו של הנאשם לשטחי המדינה, לא מצאתי מקום להיעתר לבקשתו לעיון חוזר.

אני מורה אפוא על דחיית הבקשה.

ניתנה היום, כ"ז ניסן תש"פ, 21 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.